

**ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการ
โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม
The Needs Assessment for Developing Academic Management
of Secondary Schools in Chainat Province
Based on The Concept of Non-Cognitive Skills**

Received : 2021-08-26

Revised : 2021-08-31

Accepted : 2021-11-18

ผู้วิจัย เรวัต อยู่เกิด¹

สุกัญญา แซ่ม้อย²

Rawat Yukerd

rawat.y@obec.moe.go.th

Sukanya Chaemchoy

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ประชากรที่ศึกษา คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท จำนวน 13 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 11 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 10 คน และครูจำนวน 205 คน รวมจำนวน 226 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$)

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.413) และมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.688) ตามลำดับ ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($PNI_{modified} = 0.383$) ซึ่งมียอดประกอบทักษะทางพฤติกรรมที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความมั่นคงทางอารมณ์ ($PNI_{modified} = 0.408$) รองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.379$) ซึ่งมียอดประกอบทักษะทางพฤติกรรมที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความมั่นคงทางอารมณ์ ($PNI_{modified} = 0.409$) และขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.363$) ซึ่งมียอดประกอบทักษะทางพฤติกรรมที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความมั่นคงทางอารมณ์ ($PNI_{modified} = 0.391$) ทั้งนี้โรงเรียนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้วางแผนแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตร พัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ที่ส่งเสริมทักษะทางพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน

คำสำคัญ : บริหารวิชาการ ทักษะทางพฤติกรรม โรงเรียนมัธยมศึกษา

¹ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Graduate Student of Educational Administration Division, Faculty of Education, Chulalongkorn University

² รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Associate Professor Dr. in Educational Administration Division, Faculty of Education, Chulalongkorn University

Abstract

The purpose of this research were to study the level of current states, desirable states and needs assessment for developing academic management of secondary schools in Chainat province based on the concept of non-cognitive skills. The population is 13 secondary schools in Chainat province under the secondary educational service area office Uthathani Chainat. The total research informants was 226 informants including 11 school directors, 10 deputy directors and 205 teachers. The research instrument was 5-rating-scale questionnaire. The data were analyzed by mean and Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$).

The research found that: Current states and desirable states for developing academic management of secondary schools in Chainat province based on the concept of non-cognitive skills were at the medium level (Mean = 3.413) and the highest level (Mean = 4.688). The first priority needed for academic management was developing a school curriculum ($PNI_{modified} = 0.383$). Also, the highest needed component of non-cognitive skills is emotional stability ($PNI_{modified} = 0.408$). The second priority needed for academic management was developing students' learning process ($PNI_{modified} = 0.379$). Also, the highest needed component of non-cognitive skills is emotional stability ($PNI_{modified} = 0.409$). The third priority needed of academic management was measurement and evaluation ($PNI_{modified} = 0.363$). Also, the highest needed component of non-cognitive skills is emotional stability ($PNI_{modified} = 0.391$). The school can use findings to gear up the academic management for developing school curriculum, students' learning process, measurement and evaluation to support non-cognitive skills to suit with students' learning.

Keyword : Academic Management, Non-Cognitive Skills Secondary school

บทนำ

สถานการณ์ปัจจุบันที่ทุกประเทศทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือกำลังพัฒนา ก็กำลังเผชิญคือการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลากหลายมิติทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนมีความแตกต่างกันมากขึ้น ผู้คนจำนวนมากหลากหลายเชื้อชาติย้ายข้ามประเทศ ข้ามภาษา และข้ามวัฒนธรรม มาอาศัยอยู่ร่วมกัน และทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โลกการทำงานปรับเปลี่ยนจากการทำงานที่ใช้บุคคลที่มีองค์ความรู้เดียวกัน ทักษะเดียวกัน และทำงานในสายเดียวกัน จำเป็นต้องจัดการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมให้มีการปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์โลกที่เต็มไปด้วยความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้น (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2558)

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงต้องเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อให้บุคคลไปเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง คนยุคใหม่จึงต้องมีทักษะที่สูงในการเรียนรู้และปรับตัว (วิจารณ์ พานิช, 2556) รูปแบบการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนด้วยการเพิ่มพูนทักษะต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน เพื่อรองรับกับการเคลื่อนไหวที่รวดเร็วของบริบททางสังคมได้อย่างทัน่วงที หน่วยงานทางการศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนานวัตกรรมทางด้านหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอนในแนวทางใหม่ ๆ และรูปแบบการวัดและประเมินผลทางการศึกษาที่ให้ความสำคัญทั้งกับทักษะทางปัญญา (จักรกฤษณ์ สิริริน, 2563) และการพัฒนาทักษะทางพฤติกรรม ซึ่งทักษะทางพฤติกรรมเป็นทัศนคติ และคุณค่าที่บุคคลจำเป็นต้องมี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต (กานต์ธีรา ภูริวิกรัย, 2563) นอกจากนั้นทักษะทางพฤติกรรมยังเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของแต่ละบุคคล อีกทั้งยังมีความเชื่อมโยงกับกระบวนการเรียนรู้ (Myint and Shaljan, 2016) รวมถึงส่งผลทำให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพ และมีรายได้ที่สูงขึ้น ทั้งนี้บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่การงาน อาจไม่จำเป็นต้องมีทักษะทางปัญญาสูงที่สุดหรือฉลาดที่สุด แต่จำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ทางพฤติกรรม เพื่อส่งเสริมให้การปฏิบัติหน้าที่ประสบความสำเร็จ (จงรักษ์ หงษ์งาม, 2555)

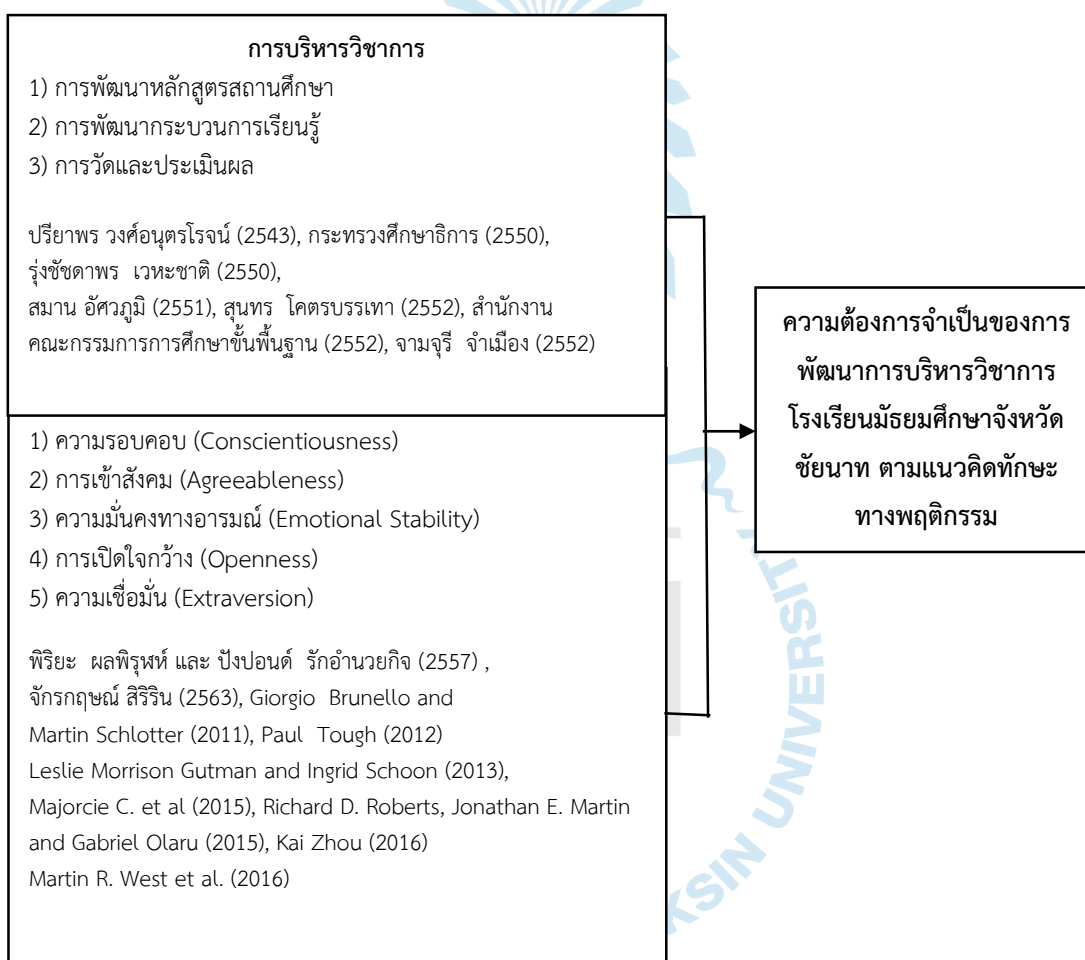
ทักษะทางพฤติกรรมถูกกล่าวถึงอย่างเป็นวงกว้างทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยจากการศึกษาค้นคว้าพบว่าแนวคิดของนักวิชาการ คือ Richard D. Roberts, Jonathan E. Martin and Gabriel Olaru (2015) ได้ให้ความหมายและมีการจัดกลุ่มองค์ประกอบของทักษะทางพฤติกรรม ซึ่งมีความสอดคล้องและความเป็นไปได้ต่อการนำไปใช้สังเคราะห์กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้แก่ ความรอบคอบ (Conscientiousness) , การเข้าสังคม (Agreeableness) , ความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional Stability) , การเปิดใจกว้าง (Openness) และความเชื่อมั่น (Extraversion) อีกทั้งยังพบว่าทักษะทางพฤติกรรมมักได้รับความสนใจและศึกษาค้นคว้าในมิติทางด้านเศรษฐศาสตร์และทุนมนุษย์มากกว่าการวิจัยทางการศึกษาอย่างจำเพาะเจาะจง ซึ่งพบว่าทักษะทางพฤติกรรมจะส่งผลความสำเร็จในการทำงาน อันส่งผลทำให้บุคลากรดังกล่าวได้รับรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้น และทักษะพฤติกรรมเองก็ยังเป็นตัวกำหนดทักษะทางปัญญา (Heckman, 2006) ดังนั้นระบบการศึกษาในปัจจุบันจึงควรไม่ควรที่จะเน้นเฉพาะเพียงการสร้างทักษะด้านสติปัญญาเท่านั้น แต่ควรเน้นพัฒนาทักษะทางด้านพฤติกรรมที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญาควบคู่กันไป (พิริยะ ผลพิรุฬห์ และ ปิงปอนด์ รักอำนวยกิจ, 2557)

โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท จำนวน 13 แห่ง มีการดำเนินการร่วมกันในฐานะเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการมัธยมศึกษา โดยมียุทธศาสตร์ร่วมกัน คือ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ (เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท, 2560) แต่จากการศึกษารายงานสารสนเทศ ประจำปีการศึกษา 2561 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 พบเฉพาะการรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ที่สะท้อนความสำเร็จในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5, 2562) เท่านั้น ซึ่งขัดแย้งกับยุทธศาสตร์ข้างต้น เนื่องจากการพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพนั้น ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการฝึกนักเรียนทั้งกระบวนการคิด

ทักษะ และการแก้ปัญหา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม เพื่อนำผลการประเมินมาใช้ในการวางแผนแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ อันจะนำไปสู่การพัฒนานักเรียนให้เต็มตามศักยภาพต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม พร้อมทั้งนำมากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงบรรยาย (Descriptive research) ทำการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ประชากรในการวิจัย คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท จำนวน 13 โรงเรียน และผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 11 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 10 คน และครูจำนวน 205 คน รวมจำนวน 226 คน

เครื่องมือที่ใช้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม มีลักษณะเป็นแบบตอบสนองคู่ และเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ แนวคิดทักษะทางพฤติกรรม รวมถึงกระบวนการสร้างแบบสอบถาม พร้อมทั้งกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และนิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.2 ออกแบบและสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ แบบตอบสนองคู่มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และคำถามปลายเปิด พร้อมทั้งสร้างแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถาม นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม

1.3 นำเสนอแบบสอบถามและแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถามต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา โดยเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (วรณี แกมเกตุ, 2555) ผลการตรวจสอบพบว่า ข้อคำถามทุกข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทั้งฉบับ สามารถคัดเลือกไว้ใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.4 นำแบบสอบถามหาค่าความเที่ยง โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการตรวจสอบ พบว่า ข้อคำถามสภาพปัจจุบันมีค่าเท่ากับ 0.97 และสภาพที่พึงประสงค์มีค่าเท่ากับ 0.99 รวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.98 อยู่ในระดับดีมาก หมายถึง แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ได้จริง

1.5 นำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือแนะนำจากสาขาวิชา เพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลวิจัยจากผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท

2.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ เสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท จำนวน 13 โรงเรียน รวมถึงติดตามการตอบรับ และเก็บรวบรวมแบบสอบถาม จำนวน 226 ฉบับ ด้วยตนเอง ใช้เวลาทั้งสิ้น 14 วัน โดยได้รับแบบสอบถามครบถ้วน อัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 100

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

3.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม โดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) จัดลำดับความสำคัญจาก ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเรียงค่าดัชนีจากมากไปหาน้อย

สรุปผลการวิจัย

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม มีผลการวิจัยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	องค์ประกอบทักษะทางพฤติกรรม					เฉลี่ย รวม	แปลผล	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
		ความ รอบคอบ	การเข้า สังคม	ความ มั่นคงทาง อารมณ์	การ เปิดใจ กว้าง	ความ เชื่อมั่น			
1. การพัฒนา หลักสูตร สถานศึกษา	D	3.374	3.438	3.312	3.410	3.374	3.382	ปานกลาง	1
	I	4.664	4.666	4.664	4.684	4.701	4.676	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	0.382	0.357	0.408	0.374	0.393	0.383		
	(ลำดับ)	(3)	(5)	(1)	(4)	(2)			
2. การพัฒนา กระบวนการ เรียนรู้	D	3.409	3.462	3.338	3.416	3.429	3.411	ปานกลาง	2
	I	4.698	4.712	4.704	4.690	4.715	4.704	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	0.378	0.361	0.409	0.373	0.375	0.379		
	(ลำดับ)	(2)	(5)	(1)	(4)	(3)			
3. การวัดและ ประเมินผล	D	3.447	3.431	3.363	3.472	3.468	3.436	ปานกลาง	3
	I	4.671	4.678	4.678	4.686	4.695	4.682	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	0.355	0.364	0.391	0.350	0.354	0.363		
	(ลำดับ)	(3)	(2)	(1)	(5)	(4)			
เฉลี่ยรวม	D	3.414	3.444	3.341	3.435	3.430	3.413	ปานกลาง	
	I	4.679	4.688	4.684	4.687	4.704	4.688	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	0.370	0.361	0.402	0.364	0.372			
ลำดับความต้องการจำเป็น		3	5	1	4	2			

หมายเหตุ D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)
PNI_{modified} : Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น)

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

จากตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.413) โดยการบริหารวิชาการในขอบข่ายการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 3.436) เมื่อพิจารณาทักษะทางพฤติกรรมในการบริหารวิชาการ ขอบข่ายการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านการเปิดใจกว้าง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 3.472) ขอบข่ายการบริหารวิชาการในขอบข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรองลงมา (ค่าเฉลี่ย = 3.411) เมื่อพิจารณาทักษะทางพฤติกรรมในการบริหารวิชาการขอบข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ด้านการเข้าสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 3.462) และการบริหารวิชาการในขอบข่ายการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.382) เมื่อพิจารณาทักษะทางพฤติกรรมในการบริหารวิชาการขอบข่ายการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการเข้าสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 3.438)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.688) โดยการบริหารวิชาการในขอบข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.704) เมื่อพิจารณาทักษะทางพฤติกรรมในการบริหารวิชาการ ขอบข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ด้านความเชื่อมั่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.715) การบริหารวิชาการในขอบข่ายการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยรองลงมา (ค่าเฉลี่ย = 4.682) เมื่อพิจารณาทักษะทางพฤติกรรมในการบริหารวิชาการขอบข่ายการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านความเชื่อมั่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.695) และการบริหารวิชาการในขอบข่ายการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.676) เมื่อพิจารณาทักษะทางพฤติกรรมในการบริหารวิชาการขอบข่ายการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านความเชื่อมั่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.701)

2. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ลำดับที่ 1 คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($PNI_{modified} = 0.383$) โดยการพัฒนาคู่มือหลักสูตรสถานศึกษา ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.408$) ลำดับที่ 2 คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.379$) โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.409$) และลำดับที่ 3 คือ การวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.363$) โดยการวัดและประเมินผล ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.391$)

อภิปรายผล

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

1.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด ซึ่งการวัดและประเมินผล ด้านการเปิดใจกว้าง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานด้านการวัดและประเมินผลซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการศึกษาที่ครูผู้สอนต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ และยังต้องเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างสอดคล้องต่อทักษะที่ต้องการในการวัดและประเมินผล (ประอร สุนทรวิภาต, 2546) โดยการประเมินผลทักษะทางพฤติกรรมที่จำเป็นต้องอาศัยวิธีการวัดผลที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับทักษะนั้น ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคตโดยเฉพาอย่างยิ่งการวัดและประเมินผลในการเปิดใจกว้างซึ่งเป็น

ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการมีจินตนาการ หรือความคิดสร้างสรรค์ (Richard, Jonathan & Gabriel, 2015) ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายได้ของผู้สำเร็จการศึกษาในการประกอบอาชีพ (ศศิธร เทียนงาม, 2557) การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าวจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันรองลงมา ซึ่งการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการเข้าสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันโรงเรียนมีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนจากเดิมให้เปลี่ยนแปลงเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร (ปริยาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์, 2553) ผ่านการดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่เป็นกระบวนการซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการเข้าใจสถานการณ์ที่หลากหลายกฎกติกาต่าง ๆ ในสังคม ความสามารถในการรู้จักผู้อื่นและการคิดคำนึงถึงคนรอบข้างอย่างเข้าอกเข้าใจโดยทักษะการเข้าสังคมนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพของแรงงานในภาคอุตสาหกรรมไทย (พิริยะ ผลพิรุฬห์ และปิงปอนด์ รักอำนวนิกิจ, 2557)

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านการเข้าสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ เพราะฉะนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะทางพฤติกรรม เนื่องจากหลักสูตรสถานศึกษาเปรียบเสมือนตัวช่วยให้การจัดการศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายตามที่วางไว้ รวมถึงเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์เรียนรู้ ทักษะ ความประพฤติ และเจตคติให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง โรงเรียน ชุมชน และสังคม (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553) เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งทางด้านกระบวนการคิด ทักษะ และการแก้ปัญหา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ การวัดและประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาขอบข่ายการบริหารวิชาการ รายด้านตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม พบว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการทุกขอบข่ายในด้านความเชื่อมั่น มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการที่จะพัฒนา หรือแก้ไขปัญหการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาภายในจังหวัดชัยนาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สารินทร์ เอี่ยมครอง (2561) พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท ได้แก่ การจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การนิเทศการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยี และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบกับในปัจจุบันโรงเรียนทุกแห่งพยายามเพิ่มคุณภาพการบริหารโรงเรียนให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาสามารถแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ และแข่งขันกับตนเองให้บรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องที่โรงเรียนต้องปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างทักษะพื้นฐานที่จำเป็นให้กับผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข, 2560; สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์, 2555) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีภาวะผู้นำ ความเป็นมิตร และกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อ ผลการศึกษาของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Maria-Jose sanchez-Ruiz et. Al (2016) พบว่าความเชื่อมั่นส่งผลอย่างมากต่อผลการศึกษาของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลการศึกษาที่ดีขึ้น ซึ่งตรงกันข้ามกับนักเรียนขาดความมั่นใจในตนเอง โดยนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นมักมีเครือข่ายในการทำงาน และแรงสนับสนุนจากเพื่อนส่งผลให้ผลการศึกษาดีขึ้น ทั้งนี้จากงานวิจัยของ Geraldine Gray, Colm Mcguinness and Philip Owende (2016) พบว่า ทักษะทางพฤติกรรมด้านความเชื่อมั่นส่งผลเชิงบวกต่อผลการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นการวัดและประเมินผลด้วยการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมภายในห้องเรียน การสอบปากเปล่า การนำเสนอผลงาน ดังนั้น นอกจากการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะที่จำเป็นแล้ว ยังต้องเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องและส่งเสริมทักษะดังกล่าวเช่นเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาทางด้านวิชาการเกิดความสอดคล้องและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ในภาพรวมตามขอบข่ายบริหารวิชาการ ลำดับแรก คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และลำดับสุดท้าย คือ การวัดและประเมินผล โดยเมื่อพิจารณาขอบข่ายการบริหารวิชาการรายด้านตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม พบว่าด้านที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุดในทุกขอบข่ายการบริหารวิชาการ คือ ความมั่นคงทางอารมณ์ สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาภายในจังหวัดชัยนาททั้ง 13 แห่ง มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการทั้งการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดความสามารถในการควบคุมอารมณ์ภายใต้สถานการณ์ที่กดดัน และสามารถจัดการกับความเครียดได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ความมั่นคงทางอารมณ์เป็นหนึ่งในทักษะทางพฤติกรรมที่สำคัญและจำเป็นต่อคนในยุคปัจจุบันและอนาคต สอดคล้องกับการศึกษาของยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ และคณะ (2553) และองค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1994) ที่พบว่าหนึ่งในชุดของทักษะชีวิตที่จำเป็น ได้แก่ การเผชิญกับอารมณ์และการจัดการความเครียด ทั้งนี้ความมั่นคงทางอารมณ์ยังส่งผลกระทบต่อผลการศึกษาของนักเรียน โดยจากงานวิจัยของ Maria-Jose sanchez-Ruiz et. Al (2016) พบว่า นักเรียนที่มีความไม่เสถียรทางอารมณ์ (มีความมั่นคงทางอารมณ์ต่ำ) มักจะต้องเผชิญกับสภาวะเครียด และกดดันเมื่อมีการทดสอบทางการศึกษา และใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการจัดการอารมณ์ของตนเอง มากกว่าการเตรียมความพร้อมของตนเองทำให้นักเรียนที่มีความไม่เสถียรทางอารมณ์มีผลการศึกษาต่ำกว่านักเรียนที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ สอดคล้องกับการศึกษาของ Chamorro-Premuzic and Furnham (2003) ที่ได้อธิบายความสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างความไม่เสถียรทางอารมณ์ ซึ่งส่งผลเชิงลบต่อคะแนนสอบ นอกจากนี้ความมั่นคงทางอารมณ์ยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายได้ซึ่งเป็นค่าจ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแรงงานเพศหญิง (Giorgio Brunello and Martin Schlotter, 2011) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร เห็นงาม (2557) ซึ่งพบว่าความไม่เสถียรทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับรายได้ของแรงงานในภาคการค้า เนื่องจากแรงงานในภาคการค้าจะต้องมีบุคลิกลักษณะที่เป็นมิตรต่อลูกค้า ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรส่งเสริมให้ครูมีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความต้องการจำเป็น และกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พร้อมทั้งจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และจัดสภาพบรรยากาศ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ รวมถึงกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล จัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถในการควบคุมอารมณ์ภายใต้สถานการณ์ที่กดดัน และสามารถจัดการกับความเครียดได้อย่างเหมาะสม เป็นไปตามความมุ่งหมายในการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่มุ่งหวังให้การศึกษาเป็นเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด โดยทักษะทางพฤติกรรมในการบริหารวิชาการขอบข่ายการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการเข้าถึงคน ดังนั้นผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ควรมีการดำเนินการทบทวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นมุ่งเน้นส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเข้าถึงคนให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่มีทักษะทางพฤติกรรมอันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในอนาคต

1.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด โดยทักษะทางพฤติกรรมในการบริหารวิชาการขอบข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านความเชื่อมั่น ผู้บริหารผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทควรสนับสนุนให้มีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ทั้งการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดทักษะทางพฤติกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความเชื่อมั่น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดมีภาวะผู้นำ ความเป็นมิตร และกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างเหมาะสม

1.3 ทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุดในทุกขอบข่าย การบริหารวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท จึงควรมีการปรับปรุงพัฒนา แนวทางในการบริหารวิชาการทั้งการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 นำผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ไปศึกษาวิจัยและวางแผนแนวทางการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา การบริหารวิชาการซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญของโรงเรียน ในการเสริมสร้างทักษะทางพฤติกรรมซึ่งเป็นทักษะ สำคัญอันจำเป็นต่อการศึกษาเล่าเรียนและปฏิบัติงานของนักเรียนในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

2.2 ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือสำหรับใช้ในการวัดทักษะทางพฤติกรรมในนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา ที่มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ในการประเมินทักษะทางพฤติกรรมของนักเรียน โดยเครื่องมือใน การวัดดังกล่าวควรมีความหลากหลาย เหมาะสมสอดคล้องกับทักษะที่ต้องการวัด และการประเมินผลมุ่งเน้น การประเมินผลเพื่อพัฒนามากกว่าการตัดสินความสามารถของนักเรียน

บรรณานุกรม

- กานต์ธีรา ภูริวิกรัย. (2563). การศึกษาโลกในศตวรรษที่ 21 : ระบบยังเหลื่อมล้ำ การเรียนรู้ยังวิกฤต.
ค้นจาก <https://www.the101.world/global-education/>
- เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการมัธยมศึกษา จังหวัดชัยนาท. (2560). ผลการประเมินมาตรฐานการ
ปฏิบัติงาน 2560. ค้นจาก <https://sites.google.com/a/chainatpit.ac.th>
- จงรักษ์ หงส์งาม. (2555). ผลกระทบของทักษะทางปัญญาและทักษะทางบุคลิกลักษณะต่อรายได้ กรณีศึกษา
จังหวัดขอนแก่น ประเทศไทย. วารสารเศรษฐศาสตร์ปริทรรศน์ สถาบันพัฒนาศาสตร์. 6(2). 1-22.
- จักรกฤษณ์ สิริริน. (2563). Non-Cognitive Skills แนวคิดใหม่ในการบริหารการศึกษา.
ค้นจาก <https://www.salika.co/2020/03/03/non-cognitive-skills-part-2/>
- ประอร สุนทรวิภาต. (2546). การวัดและประเมินผลการศึกษา: หนึ่งในดัชนีชี้วัดคุณภาพการศึกษาโรงเรียนนาย
เรือ. วารสารโรงเรียนนายเรือ. 3(2). 49 - 55.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542/19/8). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 116 ตอนที่ 74ก. 1 – 23.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข. (2560). ทักษะ 7C ของครู 4.0. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิริยะ ผลพิรุฬห์ และ ปังปอนด์ รักอำนวยกิจ. (2558). ทูมนุญภัยกับผลิตภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรมไทย.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ และคณะ. (2553). การอบรมสร้างทีมวิทยากรการสอนเจตคติและทักษะเพื่อป้องกันโรค
เอดส์ในกลุ่มวัยรุ่น. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- รุ่งชัชดาพร เวชชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วรรณิ แกมเกตุ. (2555). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พาณิช. (2556). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: ส.เจริญการพิมพ์.
- ศศิธร เห็นงาม. (2557). ปัจจัยด้านทักษะของแรงงานที่ส่งผลต่อรายได้ของแรงงานในสถานประกอบการขนาด
กลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ.
1(2). 52-62.
- สารินทร์ เอี่ยมครอง. (2561). แนวทางการบริหารวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์. (2555). การพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้: แนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม.
สืบค้นจาก <https://journal.oas.psu.ac.th/index.php/asj/article>
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). แนวทางการ
จัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ. กรุงเทพมหานคร :
สำนักบริหารงานฯ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. (2562). สารสนเทศทางการศึกษา. สิงห์บุรี : สำนักงานเขตพื้นที่.

- Brunello, G., and Schlotter, M. (2011). Non Cognitive Skills and Personality Traits: Labour Market Relevance and their Development in Education & Training Systems. Discuss paper presented at The European Commission, Brussel, Belgium.
- Chamorro-Premuzic, T., & Furnham, A. (2003). Personality predicts academic performance: Evidence from two longitudinal university samples. *Journal of Research in Personality*, 37(4), 319–338.
- Chamorro-Premuzic, T., & Furnham, A. (2003). Personality traits and academic examination performance. *European Journal of Personality*, 17(3), 237–250.
- Duckworth, A. L., & Yeager, D. S. (2015). Measurement matters: Assessing personal qualities other than cognitive ability for educational purposes. *Educational Researcher*, 44(4), 237–251.
- Gray, G., McGuinness, C., and Owende, P. (2016). Non-cognitive Factors of Learning as Early Indicators of Students At-Risk of Failing in Tertiary Education. In Myint Swe Khine and Shaljan Areepattamannil (Eds.), *Non – cognitive Skills and Factors in Educational Attainment*. (pp. 199 – 238). Netherland: Sense Publishers.
- Heckman, J.J., Stixrud, J. and Urzua, S. (2006) "The Effects of Cognitive and Noncognitive Abilities on Labor Market Outcomes and Social Behavior," *Journal of Labor Economics*, 24(3): 411-482.
- Khine S. M. and Areepattamannil S. (2016). *Non – cognitive Skills and Factors in Educational Attainment*. Natherland: Sense Publishers.
- Richard D. Robert, Jonathan E. Martin and Gabriel Olaru. (2015). *A Rosetta Stone for Noncognitive Skills Understanding, Assessing, and Enhancing Noncognitive Skills in Primary and Secondary Education*. United state of America; Asia Society Organization.
- Sanchez-Ruiz, M. J., Khoury, E. J., Saadé, G., and Salkhanian M. (2016). Non-Cognitive Variables and Academic Achievement: The Role Of General and Academic Self-Efficacy and Trait Emotional Intelligence. In Myint Swe Khine and Shaljan Areepattamannil (Eds.), *Non – cognitive Skills and Factors in Educational Attainment*. (pp. 65 – 86). Netherland: Sense Publishers.
- World Health Organization. (1994). *Life skills education for children and adolescences in school*. London: Education Department of Health.